

Ответници: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider), Orange A/S (представител: J. Balling, advokat)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 27 октомври 2005 г. по дело *Éditions Albert René/CXBP и Orange (MOBILIX)* (T-336/03) с което Първоинстанционният съд отхвърля жалба за отмяна от титуляра на словната марка на Общността и национална марка „OBELIX“ за някои стоки и услуги от *inter alia* класове 9, 16, 28, 35, 41 и 42 срещу Решение R 559/2002-4 на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 14 юли 2003 г., с което се отхвърля частично жалбата срещу решението на отдела по споровете за отхвърляне на възражението срещу заявката за регистрация на словната марка „MOBILIX“ за някои стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 37, 38 и 42

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Éditions Albert René Sàrl* да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 143, 17.6.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 декември 2008 г. (преюдициално запитване от *Szegedi Ítéltábla* — Унгарска република) — По производството на *Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt*

(Цело C-210/06) (¹)

(Преместване на седалището на дружество в друга държава-членка, различна от държавата на неговото учредяване — Заявление за вписване в търговския регистър на промяна в обстоятелството относно седалището — Отказ — Въззивно обжалване на решението на съд, на който е възложено воденето на търговския регистър — Член 234 ЕО — Преюдициално запитване — Допустимост — Понятие за „юрисдикция“ — Понятие за „национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право“ — Обжалване на акт за отправяне на преюдициално запитване — Правомощие на въззивния съд да отмени този акт — Свобода на установяване — Членове 43 и 48 ЕО)

(2009/C 44/04)

Език на производството: унгарски

Преподаваща юрисдикция

Szegedi Ítéltábla

Страна в главното производство

Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

Предмет

Преюдициално запитване — *Szegedi Ítéltábla* — Тълкуване на членове 43, 48 и 234 ЕО — Липса на възможност за преместване на седалището на дружество, учредено по силата на националното право на държава-членка, в друга държава-членка без предварителна ликвидация в държавата-членка по произход

Диспозитив

- 1) Юрисдикция като преподаващата юрисдикция, сезирана с въззивна жалба срещу решение, постановено от съд, на който е възложено воденето на търговския регистър, с което се отхвърля заявление за вписване на промяна в обстоятелствата в този регистър, трябва да се квалифицира като юрисдикция, която и/или правомощието да отнесе преюдициално запитване по силата на член 234 ЕО, независимо от обстоятелството, че нито решението на посочения съд е постановено в състезателно производство, нито въззивното производство пред преподаващата юрисдикция по жалбата срещу това решение е било състезателно.
- 2) Юрисдикция като преподаващата юрисдикция, чиито решения, постановени в рамките на спор като този по главното производство, подлежат на касационно обжалване, не може да се квалифицира като юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право по смисъла на член 234, трета алинея ЕО.
- 3) При наличието на норми на националното право относно правото на въззивно обжалване на акт за отправяне на преюдициално запитване, които се характеризират с обстоятелството, че цялото дело по главното производство е висящо пред преподаващата юрисдикция, а само актът за преподаване е предмет на ограничено обжалване, член 234, втора алинея ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че компетентността, която тази разпоредба от Договора предоставя на всяка национална юрисдикция да отправи преюдициално запитване пред Съда, не може да се постави под съмнение от прилагането на такива норми, които позволяват сезираната с въззивната жалба юрисдикция да измени акта, с който се отправя преюдициално запитване до Съда, да отклони това запитване и да разпреди на постановилата посочения акт юрисдикция да възобнови спряното производство по вътрешното право.
- 4) С оглед на настоящото състояние на общностното право членове 43 и 48 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава-членка, която възпрепятства възможността дружество, учредено по силата на националното право на тази държава-членка, да премести своето седалище в друга държава-членка, запазвайки качеството си на дружество, учредено от националното право на държавата-членка, съгласно което законодателство то е учредено.

(¹) ОВ C 165, 15.7.2006 г.